

Καταλήψεις στέγης στη Μπολόνια

Μετάφραση: Μίνα Κωστοπούλου

Ένας 64χρονος αυτοπυρπολήθηκε για να μην χάσει το σπίτι του τον Μάιο. Στις αρχές του Νοέμβρη, μια τετραμελής οικογένεια ανέργων στην Ξάνθη έχασε το σπίτι της για χρέη 1.700 ευρώ. Δύο παραδείγματα που δεν αποτελούν μεμονωμένα περιστατικά, αλλά ενδείξεις μιας κατάστασης που γενικεύεται. Το ζήτημα της κατοικίας θα μπαίνει όλο και πιο έντονα όσο συνεχίζεται το πρόγραμμα εσωτερικής υποτίμησης. Από 1/1/2014 θα έχουμε να αντιμετωπίσουμε πλειστηριασμούς πρώτης κατοικίας. Ο υπουργός οικονομικών το είπε ξεκάθαρα: "Οι άνθρωποι δεν θα ευημερήσουν, εάν δεν ευημερήσουν πρώτα οι αριθμοί". Για να ευημερήσουν όμως οι αριθμοί του συστήματος και τα κέρδη των τραπεζών εμείς θα πρέπει να χάσουμε ακόμα πολλά. Ίσως θα ήταν μια καλή ιδέα να εμπνευστούμε από το παράδειγμα των ακτιβιστών της Μπολόνια. Εκεί που δεν φάνηκε απλά η οργανική σχέση της επίθεσης στο δικαίωμα στην κατοικία με την υποτίμηση της εργασίας. Φάνηκαν και οι δυνατότητες οργάνωσης και αντεπίθεσης. Σε τέτοιες συνθήκες μόνο ο αγώνας και η αλληλεγγύη μπορούν να μας πάνε μπροστά... Barikat

Ένα κύμα καταλήψεων στέγης «κλονίζει» τη Μπολόνια για πάνω από ένα μήνα. Οι καταλήψεις πρέπει να κατανοηθούν στο πλαίσιο των εθνικών εβδομάδων δράσεων, που κορυφώθηκαν στις 19 Οκτωβρίου, με μια μεγάλη διαδήλωση στη Ρώμη. Οι καταλήψεις δικαιολογούν τις πράξεις τους ως απάντηση στην έκτακτη ανάγκη για στέγαση -όπως περιγράφουν. Για το 2012, η ASIA-USB, ένωση στην πρώτη γραμμή του κινήματος για τα δικαιώματα στέγασης, παραθέτει τα εξής στοιχεία για το 2012: περίπου 1.000 οικογένειες έλαβαν εντολή έξωσης, ενώ 10.000 οικογένειες υπέβαλαν αίτηση για στέγαση στην πρόνοια. Την ίδια στιγμή, 7.000 ιδιόκτητα διαμερίσματα και 225 κρατικές μονάδες στέγασης ήταν κενά.

Η έλλειψη οικονομικής στέγης στη Μπολόνια αποτελεί ένα από τα βασικότερα ζητήματα εδώ και δύο δεκαετίες σχεδόν. Αν και διάφοροι ακτιβισμοί έχουν επιχειρήσει να αναδείξουν το ζήτημα, αυτό έγινε βασικό στο δημόσιο λόγο το 2009, όταν η Nomisma, (οικονομική συμβουλευτική εταιρεία με πανεθνική απήχηση) δημοσίευσε μια λεπτομερή έκθεση για το πρόβλημα της στέγασης στην Ιταλία. Η έκθεση ανέδειξε ότι από το 1991 ως το 2009 σημειώθηκε αύξηση σχεδόν 100% στις τιμές κατοικίας της Μπολόνια και αύξηση 75% στα ενοίκια, ενώ η αύξηση του εισοδήματος ήταν κατά μέσο όρο 18%.

Στο μεταξύ, η περιφερειακή πολιτική για το θέμα της στέγασης έχει επιδεινώσει την κατάσταση. Ο Valerio Monteventi, ακτιβιστής και πρώην δημοτικός σύμβουλος στη Μπολόνια, σε έκθεση που δημοσιεύθηκε το 2010 υπογράμμισε ότι οι τοπικές αρχές δεν κατόρθωσαν να διευθετήσουν τις ανάγκες των πιο ευάλωτων κατοίκων της πόλης -των μεταναστών, των φοιτητών και των νοικοκυριών με χαμηλό εισόδημα. Απέτυχαν να προωθήσουν την οικοδόμηση φοιτητικών εστιών και φθηνών χώρων συλλογικής στέγασης, χωρίς καν να κατορθώσουν να κάνουν πλήρως κατοικήσιμη την υπάρχουσα δημόσια ιδιοκτησία.

Καταλήψεις υπάρχουν σε πολλές γειτονίες στη Μπολόνια, συμπεριλαμβανομένων ποικίλων λαϊκών κινημάτων. Στο κέντρο της πόλης η ASIA-USB, μαζί με μια ντουζίνα οικογένειες που προηγουμένως είχαν εκδιωχθεί από τα σπίτια τους, έχει προχωρήσει σε κατάληψη ενός μεγάλου οικοδομήματος. Επίσης, στο κέντρο η Labas (φοιτητική συλλογικότητα, που εδράζεται σε πρώην στρατώνες υπό κατάληψη) έχει ξεκινήσει ένα project υπό την ονομασία «στέγαση του πλήθους», κατά το οποίο ανακαινίζεται ένα μέρος του στρατώνα, ώστε να

γίνει κατοικήσιμος, ιδίως για τους φοιτητές. Μία άλλη δράση, κυρίως για τη διευθέτηση της ανάγκης για στέγη για τους φοιτητές της Μπολόνια, ονομάζεται «Κατεχόμενη Φοιτητική Εστία Ταξίμ» (Studentato Occupato Taksim). Έχει συσταθεί από την CUA, αγωνιστική φοιτητική συλλογικότητα. Η κατάληψη βρίσκεται σε ένα μοναστηριακό οικοτροφείο, στα προάστια της Μπολόνια, το οποίο παρέμενε άδειο για πάνω από τρία χρόνια. Μία δεύτερη δράση στα προάστια αφορά την κατάληψη μιας ιδιόκτητης πολυκατοικίας στη γειτονιά Μπολονίνα. Η Μπολονίνα είναι μια παραδοσιακή γειτονιά της εργατικής τάξης, στο επίκεντρο μαζικών έργων αστικής ανάπτυξης, που μπορεί να επιφέρουν σημαντικό «εξευγενισμό» της περιοχής. Οι δημόσιες τοποθετήσεις των καταληψιών, ρητά πλαισιώνουν τις ενέργειές τους ως μορφή πάλης ακριβώς ενάντια σ' αυτή τη διαδικασία «εξευγενισμού».

Παρά το γεγονός ότι επιδεικνύει ανοχή σε πολλές από τις καταλήψεις, το δημοτικό συμβούλιο διέταξε έξωση για την κατάληψη της Μπολονίνα. Η έξωση πραγματοποιήθηκε χωρίς να ληφθεί υπόψη ένας εναλλακτικός τρόπος στέγασης για τους καταληψίες. Λίγες μέρες αργότερα, οι καταληψίες προέβησαν στην κατάληψη ενός ακόμη άδειου ιδιόκτητου κτηρίου στη Μπολονίνα. Ακολούθησε νέα έξωση και δύο από τους καταληψίες απελάθηκαν από τη Μπολόνια. Εντούτοις, εξέφρασαν ικανοποίηση στην τελευταία δημόσια δήλωσή τους. «Οι καταλήψεις», έγραψαν, «είναι ένα καθαρό μήνυμα στις αρχές της Μπολόνια. Θα συνεχιστούν, αν και οι εξώσεις θα είναι ολοένα και πιο ενοχλητικές. Θα δούμε ποιος θα κουραστεί πρώτος».

Πηγή: strugglesinitaly.wordpress.com